

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה והא עלה וכו' אינו חשוב האי פיגול וכו' בשאר פיגולים אינו מביא וכו' וקשיא לרב גידל ומשני יהודה: (ב) ד"ה דברי הכל וכו' וקתני לעיל קדש הלחם:

רבינו גרשום

משל בבורקה היכלך קרש
הלחם ומבאר ליד משה
ללא פגל אלא בשחיטה
לחודו לזה היה פגול דמו
דבאר דאמר בר ר' חנינא
מביא ליד מעלה דפגול
משל בבורקה: קטני
עלה הלחם והקטני קטני
אם אתרים משל ליד פגול
השירים מבשחיה דקמיה
לחודו: הוא עצמו. הקומץ
עצמו לא כיש ואמרין
קטני בתיבתם מהו קטני
כ"ח קטני א"כ אינו מתקבל
למלוא אלא אינו חשוב אלא
קטני קומץ לחוד פגול
קטני פגול שחלה למכות
מקום פגול ופגול הדין
אחרים ליד מעלה השירים
לחודו מבשחיה דקמיה
הקטני פגול פגול קטני
ללא פגול פגול גמור. הדין
מבשחיה דרשימה לחוד
קטני קרש הלחם דבאר
ליד מעלה קומץ קטני
א"כ א"כ בר גידל. א"כ
נמי: לא אם אתרים כיש ליד
פגול לא אמר דקמיה
קמיה אלא אם נמי
פגול קמיה היתחלה פגול
א"כ א"כ ליד פגול עד
פגול בכלוה עדדות:
פגול אילפ. כפרל
התנים: מחלות
דכ"ח הדין חגיגה בשבת
ואוקמינן התם כגון
הרני שחוט שני
אשכולו חורין לומר

והוא קתני ^א אם אחר
עצמו לא כ"ש הא
פיגול אמר ליה רבינא
^ב מחלוקת בשתי עב
שוטח סימן ראשון ח
למקומו אבל בעבור
עירובי מחשבות ה
מילתא ^א בעבורה
חא הכי גבי תורה ^ג נגד
ליפסל דבני שריפה
לעולם מועלין בו לאו
ליה לא דלא זרק הדר
לבימרא אלא לעולם
בעולה ^א בעולה

וְהַיִּצְיָן עָלָיו כִּרְתָּהּ הִוא בַּמַּחֲשֶׁבֶת הַיְּהוּדִי חוּץ לַמּוֹטוֹ וְחִכְלֵהּ זֶה הִוא (פֶּסֶקֶט)
 וְהַיִּצְיָן חֲזִינֵהּ עָלָיו כִּרְתָּהּ וְהָיָה אֵלֶּיךָ מַחֲלָקִים יֵם כִּרְתָּהּ יְהוּדָה סָבֵר אֵל
 בַּמַּחֲשֶׁבֶת הָאֶמֶן וְכִי וְרֵגֶן סָבִיר לֵהֵב אֵשׁ כִּי כִרְתָּהּ יִשְׁרָעוּ עַמְּהֶנּוּ הִוא
 וְהָיָה חוּץ לַמּוֹטוֹ בְּצֶלֶת אֶחָד וְלֵהֵב אֵפִילֵי נִשְׁמֵי עֲבֻדוֹת פְּסוּל וְאֵין
 כִּי כִרְתָּהּ וְהָיָה וְלֵהֵב אֵשׁ כִּרְתָּהּ בַּמַּחֲשֶׁבֶת חוּץ לַמּוֹטוֹ. וְלֵהֵב קִיר לִשְׁמֵי סִמְיָן
 עֲבֻדוֹת מִשּׁוֹם דִּקְסָבֵר יִשְׁנֵה נִשְׁמֵה מַחֲלָה. וְעַד סוֹף וְכִי שִׁמְשׁ סִמְיָן
 עֲבֻד עֲבַד פְּלִגְנָה דִּשְׁמִיטָה: אֲלַל עֲבֻדוֹת אֲחֵרִים. כְּגוֹן בִּשְׁמִין אֲחֵרִים וְאֵין
 נִשְׁמֵה חוּץ לַמּוֹטוֹ וְלִשְׁמֵי חוּץ לַמּוֹטוֹ: דְּבִרֵּי הַכֹּל יִשְׁרָעוּ מַחֲשֶׁבֶת הִוא. וְאֵין
 כִּי כִרְתָּהּ אֲלַל פְּסוּל הִוא. וְמִ"מ אֲשַׁכֵּן לִי יְהוּדָה דֹּלֵם מַחֲשֶׁבֶת הָאֶמֶן קִדְמָה
 בַּשְּׁחִיטָה לַחֲדָה הִוא פִּיגוּל וְאֵין לִרְגֵן אֵם לֹא מִשֶּׁבֶב זֶה אֲלַל חוּץ לַמּוֹטוֹ
 לַלְחֹדֶה בַּשְּׁחִיטָה הִוא יוֹצֵינֵן עָלָיו כִּרְתָּהּ אֲלַמָּה דְּמַחֲשֶׁבֶת שְׁחִיטָה
 לַלְחֹדֶה פִּיגוּל הִוא וְקָמִי (ט) קֶשֶׁשׁ הַלֵּלִם דְּכִרְתָּהּ מִימֵי דְּקִדְמֵי קִלְיִם לִשְׁמֵי
 מַעֲשִׂיָה וְקִשָּׁא לִרְבִּי גִידֵל: אִמֵּר קָדֵשׁ כִּי רַב גִּידֵל הִ"נ לֹא אִמֵּר דְּמַחֲשֶׁבֶת שְׁחִיטָה
 לַלְחֹדֶה פִּיגוּל אֲלַל לִבִּי וְרִיק חִיגִיל מִילֵתֵהּ אִי עֲבֻדָה אֲחֵת עִירֵב הַמַּחֲשָׁבוֹת
 לִבִּי נִשְׁמֵה עֲבֻדוֹת לִבִּי חֲשִׁיב נִשְׁמֵה עֲבֻדוֹת לִבִּי וְרִיק הֵדֵם בַּמַּחֲשֶׁבֶת פִּיגוּל
 הִוא פִּיגוּל לִרְבִּי יְהוּדָה כִּדְלִית לִי וְלִרְגֵן כִּדְלִית לֵהוּ וְאֵין עֲבֻדָה אֲחֵת
 דְּבִרֵּי הַכֹּל לֵהֵב הִוא פִּיגוּל אֲלַל מִ"מ לְעוֹלָם לֹא מִקְּבָע בִּפְּיגוּל עַד דּוֹרִיק
 וְהֵסֵם הִ"ט דְּקֶשֶׁשׁ הַלֵּלִם דִּשְׁתָּן בּוֹרִיקָה דִּלָּה פִּיגֵל אֲלַל בַּשְּׁחִיטָה לַחֲדָה
 אֲלַל אֵם פִּיגֵל בּוֹרִיקָה נִמֵּי לֹא מִימֵי קֶשֶׁשׁ קִלְיִם לִידִי מַעֲשִׂה דְּרַבִּי גִידֵל:
 (ס) אִי. מִקְּשָׁא לִיֹּה נִמֵּי דְּקֶשֶׁשׁ דַּעַד דּוֹרִיק לֹא הִוא פִּיגֵל לְעֹנֵמִי
 גִּידֵל תּוֹרֵה נִמֵּי לֹא פִּיגוּל עַד דּוֹרִיק אִי הֵא אִי מִאִי דִּקְשָׁה
 הֵסֵם דְּקֶשֶׁשׁ לֹא לְחֻצִּיָּה בְּנִעְשִׂיָה אֲמִ"ג הֵסֵקֵה לִי פִּיגוּל גִּמּוּר דִּפְּלֶגֶת
 בּוֹרִיקָה אֲלַמָּה וְרִיקָה פִּיגוּל מִצִּדָּה לִידִי מַעֲשִׂיָה בְּקֶשֶׁשׁ קִלְיִם: לֹא מִאִי
 קֶשֶׁשׁ הַלֵּלִם לִיפְסֵל קֶשֶׁשׁ דְּבִעֵי עֲרִיפָה דִּלָּה הִוא כְּחֻלִּין אֲלַל לֹא לְנִעְשִׂיָה
 וְכֹדֶר גִּידֵל: יִשְׁמֵה סִמְעִיעָא לִיֹּה. לִרְבִּי גִידֵל: הַפִּיגוּל לְעוֹלָם מוֹעֵלִין בּוֹ
 לֹא מִ"מ דִּלְחֻצִּיָּה קִיֹּה: לֵשׁ פִּיגוּל וְהֵינֵן גִּידֵל דֹּלֵם דִּלְחֻצִּיָּה אִינוּ מוֹאִילֵי
 מִימֵי מַעֲשִׂיָה בְּקֶדְשִׁי קֶדְשִׁים: לֹא. כִּי קָמִי לְעוֹלָם מוֹעֵלִין בּוֹ דִּלָּה וְרִיק
 קֶקֶא מִימֵי וְלֹא מִסְּעִי לִיֹּה: אִי דִלָּה וְרִיק. לֵשׁ פִּיגוּל פְּשִׁטָּה דְּמוֹעֵלִין
 בּוֹ יֵם: אֲלַל לְעוֹלָם דְּבֹרֵק קָא מִימֵי. וְחִפְּלִיו הִכִּי לֹא מִסְּעִי לִיֹּה דִּבִּי
 מִתְּנִי לְעוֹלָם מוֹעֵלִין בּוֹ אֲפִילוֹ לֹאֲחֵר בַּשְּׁחִיטָה עֲבֻלָה הִוא: וְלִגְבוֹה
 הִוא דִּלָּין זֶה הֵימֵר לִכְהֵסִם לֹא מִימֵי חֲטָטָה (ט) וְאֵשֶׁם יֵם: לְעוֹלָם
 חֲטָטָה וְאֵשֶׁם מִימֵי דִלָּה עֲבֻלָה פְּשִׁטָּה מִאִי לְמִימֵרָה שִׁם:

סִפָּא ודאי מסייע ליה דודאי בחטאת מייירי ופּאָלינז הכי קאמיר ללא וספּא בחטאת יראש נמי בחטאת (ו)השתא הוי סיעתא יז ללא סִפָּא מסייע ליה דילמא שאני וריקא דלחמך ליה מוריקא דלחמך צידים אלא ש״ע חסרון מנשה הוא לא מהניא זיקא לאפוקי מדי כדון כדון מייירי בחטאת ודאמך וריקא דלא בעולם איהו ליגמרא ו

יורה דבר סבר אר מחשבת הזמן קדמה למחשבת המבט פיגור לחיובין עליו חזק ואפילו זה יורה דבר סבר אר מחשבת הזמן לזמן קדמה למבט חזק אלא פילוס כי בעבודת משה ופילוס חזקה חזקה כי הזמן קדמה למבט: למקרה: ובעד חזק עירוב מחשבות. וזה הפסול אסמכין כי בעבודת משה דקדבר שמה לחשיבה מחללה ורע חזק כי שחט סמין חזק וזה דברי יתודה אמר מחשבת הזמן קדמה לחשיבה חזק פיגור. אלא רבמחשבת שחטה לחזק אלא אמר שחט לחם: אמר רב גידל. הכא נמי לא אמר רבמחשבת שחטה לחזק פילוס אלא למפרע כי בעבודת אהרן עירוב מחשבתו ואר כי בעבודת אהרן לא לעולם לא חזק פילוס וישאל ליה את רמאי שחט הלחם דקדבר לא לחיובין מבטעלא אע"ז הרשאה חזק ופילוס לא לעולם מעטין כי לאו אר על כל דאדריקוד סע שמוע לחיובי חזק גידל דקדבר פילוס ור: אלא לעולם בדרוק מיירי. ואפילו הכי לא מסייע ליה חזק תניא דרא לעולם מוע

קדשי קדשים פרק ראשון מעילה

ק ראשון מעילה ד.

ועלנו לא כ"ש סימנא וזו מילתא דלעיל הוא ליטן טעם למה פקעה פיגול ויפ' ב"ש בזבחים (דף מג.) הוא ופיךר' ההם מאי קאמר ומשני הכי קאמר אס' אינו יו מקבל צבנים היאך יצא אחרים לדי פיגול כלומר ב"ע"י ויו קצב פיגול דאס הוא פיגול כשעמלו כ"ג המוצא כ"כ כן עפרא צעלמא הוי יטע' ולא קרצין וא"כ היאך מביא השייכים לדי פיגול הא צעינן בהרצאה כשר אלאא משמע שכל הפיגול משעת קמינא הוא הדין צבצח שכל משעת שחיטה דאי ס"ד דאינו חל עד שעת זריקה וכן צנחנות עד שעת הקטירה אם כן היכי מוכיח עולא דעפרא צעלמא הוא אס לא פקע הפיגול דילמא לעולם לא פקע ומי"מ לא הוי עפרא צעלמא שרי אין הפיגול חל עד שעת זריקה וכן במנחה צעלמא קטרת חולא שאז הוא ממיר השייכים והשטח חנו מתיירבו אהדדי הישר שריים ופיגול ומשני הא נמי אסורא דמייני לדי פיגול כלומר לעולם אין הפיגול חל עד שעת זריקה ומכל מקום מוכיח עולא שפיר שפקע פיגולו דכיון דאסורא דמייני לדי פיגולא מתחילה משעת קמינא שהיא כנגד

שחטתה חי' לאו דקדק פיגור הוה לן נאחשבויה עשרת והוה לא קריבו ממזירי:
והא אמר אייפא מחלוקת בשתי עבודות בור', בסוף פ"ז דזבחים (ד' טו):
היה גבי' זה דמן א"י יהודה אש מחשבת מומין קדמה למשבת
המקום פיגור ותיידין עליו כרת ו' ואש לאו פסול וכו"ל אחד זה ואחד זה
פסול ואמר אייפא מחלוקת בשתי עבודות כגון דלמחר סימן ראשון חוץ
לזמנו וסימן שני חוץ למקומו ופליגי ר' יהודה ורבנן יא' במפגל כחצי ממזיר
דרי' יהודה אית' לה מפגלן ורבנן אית' לה פסולא אבל בעבודה אחת
דרי' עירוב מחשבות הו' ואין חוץ פיגור אלמא יב' שעת הפיגור משעת
שחטתה דאי כ"ד דלמנו חל עד זריקה אש כן בשתי עבודות נמי ליהי' עירוב
מחשבות שרי אין הפיגור כסימן ראשון עד שעת זריקה והרי לן מחשבת
המקום קדמה ומשני לבי זריק איגלאי מילתא כן כלומר יג' איך נקרא בשעת
זריקה איגלאי מילתא למפרע שחל הפיגור משעת מילתא ראשון הליך מחשבת
הזמן קדמה אי בעבודה אחת אי בשתי עבודות כלומר ככל ענין דמיידי
משמתינו אי כדמפרש לה ר' יוחנן בעבודת אחת אי בשתי עבודות כדמפרש
לה איגלאי א' הפיגור גבי' תורה גבי' כלומר יומא נמי דלבי זריק איגלאי
מילתא למפרע שחשבויה חל משעת שחטתה וא"כ יד' אחי' אי זריקת
פיגור מציאה ליד' מעילה הי' היכי דאמרינן דקדש להחם:

[illegible]

כימא

קאמער מא' ענה ומשני הלנה דעביד בידים כ' לאו דוקא יען מני ביה
 י' ואם תאמרו מה צדק אי לא מסיע ספא מ"מ ירשא מסיע ליה דהא
 י' רצינו פדך דירשא ודאי י' לדחות דלא מסיע ליה ב' לעילוי מיירי
 ב' פטולת

במפגלון בחצי: (ע) אלא שחל הפירול: (ג) כלומר מ"מ בשעת וריקא איגלא: (ד) ואי"ח הבא הדריק"ל
 לעיל בשמעתא מימאד דפשיטא חזק דבר פירול קין דאם עול א' יורד לעיל חזק במאן ותיקנה:
 (ה) שיעתא מסה להדיא: (ו) ודאי דספא חזק מ"מ מסיע: (ז) לאו דוקא רביד בידים אלא: (ח) ע' ב' א"ל

(א) נראה ד"ל ואפשר חייב על

שיטה מקובצת

[illegible]

(א) נראה דנ"ל ואעפ"כ חייב על הלחם משום מעילה וקשיא וכו'.

עד דרויך פירב גיטל: אז היינט, תקשי עליי נמי און דארמט דע דרויך אלס היינט פונעם טעגלעכע נמי וואו היינט אלס היינט: אז אלמא פירבט מבייא ליידי מעהילע: אז נאמי קען העלחם ליפסל. קען דעווי שרפה טעגלעך אלס דעווי וואו היינט: אז מוויאזי מבייא מעהילע בקעשד קעשדש: אז. כי קעניי לעולם מעהילען: אז ווען דוהס מבייא וואו טעמילי ליידי: אז היינט, אז טעמיליא: אז וואו אפילו: אז אחר דווקא בעולם מבייא דעלגעה היינט כולה דאין בה היינט לכתנים וואו כחטאט ואשם: לעולם כחטאט